

CHUYỆN MỘT CHÀNG TRAI KHUYẾT TẬT KHẲNG ĐỊNH MÌNH TỪ MÔ HÌNH SẢN XUẤT MỚI

ĐẶNG VĂN HUẾ

Thực tế hiện nay, một người khỏe mạnh bình thường, được học hành đầy đủ, muốn tìm một việc làm phù hợp để ổn định đời sống đã khó, vậy nên chuyện lập nghiệp đối với một người tàn tật lại càng khó khăn hơn. Tuy nhiên, được sự quan tâm của Đảng, Nhà nước, bằng các chính sách hỗ trợ cùng với nghị lực vươn lên của bản thân, không ít người tàn tật ở nước ta nói chung và ở Quảng Bình nói riêng đã vượt qua mặc cảm; dám nghĩ, dám làm, gặt hái thành công từ những mô hình kinh tế, đặc biệt là phát triển những mô hình sản xuất mới. Thành quả đạt được từ sự cố gắng, nỗ lực vượt lên số phận của những người khuyết tật không những có ý nghĩa trong việc khẳng định bản thân mà còn tạo động lực cho người cùng hoàn cảnh vươn lên trong cuộc sống và góp phần giảm bớt gánh nặng cho gia đình và xã hội. Trong số đó có anh Lê Văn Tuấn, ở thôn Thượng, xã Võ Ninh, huyện Quảng Ninh, một thanh niên khuyết tật, đi lên từ mô hình kinh tế tổng hợp, trong đó cây trồng mới là cây cỏ cú mật.

Đến xã Võ Ninh vào một ngày đầu xuân, hỏi anh Tuấn, người trồng cây dược liệu vừa là chủ của một quán cà phê, ai cũng biết. Giãn cách xã hội do dịch bệnh Covid-19 vừa được nói lỏng, ở thôn quê, chưa tới mùa vụ nên nhiều người nhàn rỗi, giá đồ uống cũng bình dân nên khách đến giải khát khá đông, đã hơn 8 giờ sáng mà quán vẫn kín chỗ, còn người bán hàng thì tất bật với việc tiếp khách. Như một người nghiện cà phê, tôi tìm đến chiếc ghế còn trống ở góc

quán, gọi một cốc cà phê đen ngào nhâm nhi, chờ đến lúc vẫn khách mới có dịp trò chuyện với ông chủ quán “đặc biệt” này. Được biết, anh Tuấn là con thứ của một gia đình nông dân có ba người con (2 trai 1 gái), anh không may bị khuyết tật bẩm sinh, học đến lớp 11 bệnh phát nặng nên phải nghỉ học để được điều trị. Thiếu sức khỏe, khó khăn trong vận động, sinh hoạt, làm việc, học tập và khó có cơ hội tìm kiếm việc làm phù hợp... luôn là những trở ngại mà mọi người khuyết tật như anh Tuấn phải đối mặt. Thấu hiểu sự vất vả của cha mẹ trong nhiều năm chạy vạy đem mình đến nhiều bệnh viện để cứu chữa nên anh luôn khao khát sớm tìm được nghề gì đó để tự lập nhằm giảm gánh nặng cho gia đình cũng như báo đáp đấng sinh thành. Với nghị lực đó, từ năm 20 tuổi, anh đã thử sức ở nhiều công việc khác nhau, như làm thuê làm mướn. Là nam thanh niên nhưng rửa bát thuê cho các nhà hàng anh vẫn làm... nhưng hiệu quả mang lại từ những công việc anh đã làm đều chưa cao, đã vậy bạn bè người thân cũng không ủng hộ vì lo cho sức khỏe của anh. Điều đáng nói là, với khao khát được khẳng định mình, anh Tuấn chưa một lần nản chí trước khó khăn mà tiếp tục tìm hiểu với mong muốn nắm bắt được một công việc phù hợp và hiệu quả hơn cho bản thân. Anh đã từng tham gia thực hiện Dự án Nông nghiệp xanh; Con đường màu xanh; Trồng cây dược liệu nhưng hậu dự án không có tư cách pháp nhân để vay vốn phát triển nên phải từ bỏ. Tuy nhiên, những lần tham gia dự án cũng không uổng, bởi nó đã ảnh

hưởng lớn đến tư duy, nhận thức của anh trong định hướng lập nghiệp, nên luôn đào sâu suy nghĩ với hy vọng vận dụng kiến thức đã tiếp thu được vào thực tiễn cuộc sống sau này. Nghĩ là làm, với lợi thế có người thân làm nghề đông y, bốc thuốc chữa bệnh, anh dành thời gian tìm hiểu và được tư vấn thêm về những cây thuốc quanh ta và một lần nữa anh quyết định trồng cây dược liệu. Cây anh Tuấn chọn trồng không mấy xa lạ mà chính là cây cỏ cú mật (cỏ gấu mật), dùng làm nguyên liệu thuốc nam, rất gần gũi với chúng ta. Mới đầu, anh trồng thử 10 cây, tiếp đến vài nghìn cây, thấy dễ chăm sóc, cây phát triển tốt nên mở rộng diện tích 60m² để dùng làm giống và mở rộng diện tích vườn cỏ cú mật hàng hóa trên 700m². Vụ đầu, thu hoạch gần 250kg, giá bán mỗi kg 300.000 - 350.000 đồng, trừ mọi chi phí còn thu lãi trên 30 triệu đồng. Dự kiến vụ sau tiếp tục mở rộng diện tích gia trại nhằm nâng sản lượng cỏ gấu mật lên gấp 10 lần so với vụ đầu. Ngoài trồng cây dược liệu anh Tuấn còn đầu tư đào một ao có diện tích mặt nước trên 200m² để nuôi cá thịt thương phẩm; trồng một vườn sả hàng nghìn bụi để bán gia vị, nuôi thêm mấy chục con gà chọi và mở một quán cà phê để phục vụ khách tại địa phương. Tính toán sơ bộ, mô hình kinh tế tổng hợp của anh đã mang lại nguồn thu khoảng 100 triệu đồng/năm, có thể nói chưa nhiều nhưng đây là kết quả khởi đầu của cách làm ăn mới sáng tạo, bền vững và hiệu quả. Đặc biệt, quán cà phê của anh không chỉ là nơi kinh doanh buôn bán mà còn là địa điểm để những người khuyết tật trên địa bàn xã Võ Ninh hội tụ, tham gia sinh hoạt và học tập lẫn nhau. Không chỉ tập trung phát triển kinh tế gia trại, anh Lê Văn Tuấn còn là thành viên nhóm Đức Thiện Tâm thuộc Câu lạc bộ (CLB) Thanh niên khuyết tật huyện Quảng Ninh. Qua đó anh có cơ hội để

chia sẻ, động viên và giúp đỡ nhiều hội viên trong CLB có được hướng đi mới trong phát triển kinh tế. Được hỏi, động lực nào giúp anh có được những thành quả như hôm nay, anh Tuấn chia sẻ: “Là thanh niên, ai cũng muốn khẳng định mình từ những việc làm mới mẻ, lớn lao. Nhưng người khuyết tật chúng tôi do có những hạn chế nhất định về sức khỏe và kiến thức nên ý tưởng lập nghiệp cũng có sự hạn chế và khiêm tốn hơn. Tuy nhiên, với những người yếu thế thì nghị lực vượt lên chính mình là quan trọng nhất, nghị lực sẽ giúp chúng ta vượt qua mặc cảm và muốn khẳng định mình. Thứ hai phải tìm cái mới, cái người ta ít làm và chưa làm, mà muốn vậy phải chịu khó nghiên cứu, đào sâu suy nghĩ và mạnh dạn, dám nghĩ dám làm. Tiếp đến là phải tích cực học hỏi những điều mình chưa biết để vận dụng và làm gì cũng phải cố gắng, theo đuổi mới có kết quả...”. Hỏi về anh Tuấn, anh Nguyễn Đình Thi - Chủ nhiệm CLB Thanh niên khuyết tật huyện Quảng Ninh cho biết: “Anh Lê Văn Tuấn là một trong những thành viên năng nổ của CLB. Bằng những việc làm thiết thực, anh ngày càng khẳng định ý chí, nghị lực vươn lên số phận. Phát triển mô hình kinh tế không chỉ làm giàu cho bản thân, gia đình mà còn tạo động lực cho nhiều người cùng hoàn cảnh noi theo”.

Có thể nói so với hàng ngàn mô hình kinh tế trang trại, gia trại ở tỉnh Quảng Bình thì giá trị thu nhập mô hình kinh tế tổng hợp của anh Lê Văn Tuấn ở xã Võ Ninh, huyện Quảng Ninh chúng tôi vừa nêu chưa lớn nhưng với một ông chủ là thanh niên khuyết tật thì thành quả đó đáng ghi nhận. Chúc vụ tới thu nhập gia trại của anh tăng lên hàng trăm triệu đồng như anh đã dự kiến và hy vọng rằng mô hình kinh tế này được nhân ra trên diện rộng cả về ý chí, nghị lực và cách làm ăn mới hiệu quả ■